

0812 – 12. august

Slik som Kristi lidelser kommer over oss i rikt mål, slik blir også vår trøst rikelig ved Kristus. 2Kor 1: 5.

I denne onde og jammerlige verden kan det lett skje at en kristen kan bli oppslukt av motløshet og mister freden, som er så viktig. For at dette ikke skal skje, er det så viktig å ha sitt hjertes anker, sin skatt og glede i Herren alene. Og at vi alltid fyller og styrker hjertet med våre dype, himmelske grunnsannheter, vår store fryd, vår herlighet og våre rikdommer i Herren.

Det er bare et faktum at mye usigelig bittert kan komme til å ramme en kristens hjerte i denne onde verden, som med all grunn kalles en jammerdal. Hvor mye lidelse og sorg har ikke syndefallet spredd ut over jorden; det mest hjerteskjærende savn og sorg, den mest utrolige nød og smerte!

Og for en sjel som lever under Åndens tukt og bearbeidelse, betyr det en stadig nød over synden som bor i ham, over en anfektet samvittighet og alle Satans glødende piler mot et oppskremt og blødende hjerte.

I tillegg er vi omgitt av hele skaren av onde sjeler som går fiendens ærend. Og hvor mange problemer og smerter kan ikke denne hæren påføre en fattig flyktning som har våget å gå ut fra Babel og vitne om fordervelsen der! Jo, her er visstnok sorg og anfektelser nok! Her er det sannelig nødvendig med både en overmenneskelig og overjordisk oppholdelsesdrift, hvis vi ikke skal miste all trøst, og gi opp på veien. Og likevel sier Paulus at han ikke bare hadde rikelig trøst, men også en «usigelig glede i all sin trengsel».

Hvordan kan dette skje? Hvordan kan en få så spesielt et sinn, at en kan glede seg midt i trengselen, og til og med en usigelig glede? Ja, dette har vi sett utallige eksempler på til alle tider. Eksempler på svake og skrøpelige kristne som med et smil, og et glad og frydefullt hjerte kunne miste alt, ja, til og med sitt liv.

Hva er hemmeligheten med å få et slikt sinn som er høyt hevet over alt jordisk, få så totalt uavhengig en innstilling at all verdens ondskap og alle helvetes makter ikke kan røve freden og gleden fra oss?

Hør nå, og legg godt merke til dette! Det skjer bare ved at du eier, og holder levende fast i hjertet ditt, en så stor lykke at den fullkomment oppveier alt det bitre som kan møte oss her på jord.

Her er hemmeligheten: Å eie denne lykken som overgår alt annet. Og da ikke bare som noe en har en kald forstandens kunnskap om. Men med en levende hjertets tro, og i full visshet.

I tillegg til denne store lykken må vi altså også ha fått Den Hellige Ånds nåde i hjertet. Derfor sier også apostelen at glede og fred er Åndens frukter. Men grunnen og måten vi får disse Åndens frukter på, er at hjertet blir fylt av sin store lykke.

Legg bare merke til dette bildet: En virkelig lykkelig brud, som har vokset opp i den dypeste fattigdom og vanære, skal nå gifte seg med en rik og på alle måter god mann som elsker henne. Og hun elsker ham mer enn sitt eget liv. Nå er hun på veg til slottet hans. Der skal hun forenes med ham, og sammen med ham bli medeier til all den rikdom, lykke og glede som venter henne. Hvor lett

overser ikke hun alt som skaper problemer på reisen? Hvor lett tar hun det ikke, om hun til og med mister noe?

Om et sinnsvakt menneske langs veien kaster et sint blikk eller forulemper henne med ord, er det ikke lange tiden dette tynger henne. Hun har nok med sin manns kjærlighet og smilet han møter henne med. Så fullstendig fyller hennes store kjærlighet hele hjertet hennes.

Her ser du at det som trenges, er bare at hjertet er fylt av den store lykken som overskygger alt; å få leve forenet med Den Allmektige, og få eie hans vennskap. Vite at en er utvalgt til et evig liv, til barn og arving i himmelen, til herlighetens Herres brud. I hjertets tillit kunne lene sitt hode til Frelserens bryst, og i full troens visshet kunne si: Min venn er min, og jeg er hans.

Ja, dette er virkelig noe som kan gjøre vår glede «fullkommen», – d. v. s. ikke så fullkommen som den skal bli i himmelen. Men slik den her i troens rike kan være, hvor vi ennå er på vei til vår Herres slott, og ennå, i denne jordiske hytten, bare ser og kjenner det som er rundt oss, i oss og omkring oss. Men fordi vi samtidig allerede eier, og kan glede oss over dette som vårt hjerte aller mest ønsker og søker.

Derfor synger vi:

«Min største salighet grønnes,

Jeg har alt det jeg ønsker.

For hele Frelserens person

Er min igjennom tro'n».

Det er en «fullkommen glede».